

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ भृशशिताः भृशसंतपिताः दंत्यपाठे असगतिदीप्यादाने खित्यस्य बाह्वपं भृशं उद्धीपिता इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ विकुक्षिकाः विपुलकुक्षयः ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥
 पश्चादंगुलयोरुक्षा विरूपाभैरवस्वनाः ॥ घंटाजालावसक्ताश्च नीलकंठा विभीषणाः ॥ ३६ ॥ सपुत्रदाराः सुकूराः सुदुर्दर्शाः सुनिर्घृणाः ॥ विविधानि च रूपानि त
 त्रादृश्यं तरक्षसां ॥ ३७ ॥ पीत्वा च शोणितं दृष्ट्वा प्राप्य नृगणशोपरे ॥ इदं परमिदं मेध्यमिदं स्वाद्विति चाब्रुवन् ॥ ३८ ॥ मेदोमज्जास्थिरक्तानां वसानां च भृशशिशि
 ताः ॥ परमांसानि खादंतः क्रव्यादामांसजीविनः ॥ ३९ ॥ वसाश्चैवापरे पीत्वा पर्यधावन् विकुक्षिकाः ॥ नानावक्रास्तथारौद्राः क्रव्यादाः पिशिताशनाः ॥ १४० ॥
 अयुतानि च तत्रासन्प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ रक्षसां घोररूपाणां महतां क्रूरकर्मणां ॥ ४१ ॥ मुदितानां वितृप्तानां तस्मिन्महति वैशसे ॥ समेतानि बहून्यासन्भूतानि
 च जनाधिप ॥ ४२ ॥ प्रत्यूषकाले शिविरात्प्रतिगंतुमियेषसः ॥ नृशोणितावसिक्तस्य द्रौणे रासीदसित्सरुः ॥ ४३ ॥ पाणिना सह संश्लिष्ट एकीभूत इव प्रभो ॥ दुर्ग
 मां पदवीं गत्वा विरराज जनक्षये ॥ ४४ ॥ युगांते सर्वभूतानि भस्मरुत्वेव पावकः ॥ यथा प्रतिज्ञं तत्कर्म कृत्वा द्रौणाय निःप्रभो ॥ ४५ ॥ दुर्गमां पदवीं गच्छन्पितु
 रासीद्व्रतज्वरः ॥ यथैव संसुप्तजने शिविरे प्राविशन्निशि ॥ ४६ ॥ तथैव हत्वानिःशब्दे निश्चक्राम नरर्षभः ॥ निष्क्रम्य शिविरात्तस्मात्ताभ्यां संगम्य वीर्यवान् ॥
 ॥ ४७ ॥ आचर्य लौकर्म तत्सर्वं दृष्टः संहर्षयन्विभो ॥ तावथा चरत्युत्तस्मै प्रियं प्रियकरोतदा ॥ ४८ ॥ पांचालान् संजयांश्चैव विनिरुत्तान्सहस्रशः ॥ प्रीत्या चोच्चैरु
 दक्रोशं स्तथैवास्फोटयंस्तलान् ॥ ४९ ॥ एवं विधा हि सारात्रिः सोमकानां जनक्षये ॥ प्रसुप्तानां प्रमत्तानामासीत्सु भृशदारुणा ॥ १५० ॥ असंशयं हि कालस्य प
 र्यायो दुरतिक्रमः ॥ तादृशानि हतायत्र कृत्वा स्माकं जनक्षयं ॥ ५१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच प्रागेव सुमहत्कर्म द्रौणिरेतन्महारथः ॥ नाकरो दीदृशं कस्मान्मत्पुत्र
 विजये धृतः ॥ ५२ ॥ अथ कस्माद्भूते क्षुद्रं कर्म दंरुतवानसौ ॥ द्रोणपुत्रो महात्मा स तन्मेशंसितुमर्हसि ॥ ५३ ॥ संजय उवाच तेषां नूनं भयान्नासौ कृतवान्कु
 रुनंदन ॥ असान्निध्यादिपार्थानां केशवस्य च धीमतः ॥ ५४ ॥ सात्यकेश्वापि कर्म दं द्रोणपुत्रेण साधितं ॥ कोहितेषां समक्षं तान् हन्यादपि मरुत्यतिः ॥ ५५ ॥ एत
 दीदृशकं वृत्तराजन्सुप्तजने विभो ॥ ततो जनक्षयं कृत्वा पांडवानां महात्ययं ॥ ५६ ॥ दिष्ट्या दिष्ट्यैव चान्योन्यं समेत्योचुर्महारथाः ॥ पर्यष्वजत्ततो द्रौणिस्ताभ्यां सं
 प्रतिनंदितः ॥ ५७ ॥ इदं हर्षात्तु सुमहदाददेवाक्यमुत्तमं ॥ पांचालानि हताः सर्वे द्रौपदेयाश्च सर्वशः ॥ ५८ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥